

to illic major, hic minor est. Insuper signum positi falsi majoris quidem sic erit $\div$, minoris autem sic —

Aliás in communi usu hæ notæ $\div$ & —, plus & minus significant. Verúm ista omnia cujusmodi sint/in subjectis exemplis videamus. Positi igitur vero numero tum majoris tum minoris exemplum proponatur. Positi majoris exemplum sic est.

Si meus socius mihi 30 nummos é suis donet, tum mea summa ad reliquam summam socii dupla futura est: si ipse socio 50 é meis nummis donem, tum mea summa ad reliquam socii summam erit subtripla: utriusque summa quæritur. Pone meam summam esse 100 nummos. Iam si socius mihi 30 é suis nūmis donet, mea summa erit 130, quæ summa est dupla ad reliquam summam socii: reliqua igitur summa socii erit 65. jam veró 65 $\div$ 30 sunt 95. integra igitur socii summa est 95. Itaque si socio 50 nummos é 100 meis donem, summa socii erit 145. mea autem reliqua erit 50. Prætereá ut 1 ad 3, sic $48\frac{1}{3}$ ad 145. Quare $48\frac{1}{3}$ est summa subtripla ad 145. sed $48\frac{1}{3} \div 1\frac{2}{3}$ sunt 50, quare inventus 50 cognito homologo $48\frac{1}{3}$ major est. Ergo inquam ego positus numerus 100 vero numero major erit; ideóque cum suo signo & collatorum differentia/artis causa scribetur sic

$$100 \div 1\frac{2}{3}$$

Cur positus 100 vero numero major sit, causa est, quia híc sublato 50 é 100/ratio reliqui ad summam socii $\div$ 50 major est quám subtripla: reliquus enim major est quám $48\frac{1}{3}$ ut patuit. At sublato 50 é vero numero/ratio reliqui ad summam socii $\div$ 50 est tantúm subtripla exthesi. Quoniam igitur cæteris paribus, positus ad summam socii $\div$ 50/majorem quám verus

B 2   nume.